

Die Grimm Broers

Slim Elsie

Lank, Lank Gelede

Was daar 'n man wat 'n dogter gehad het wat bekend was as
Slim Elsie.

'n Jong man het van haar gehoor, en hy het gedink, ek het self
nie veel in die pad van breine nie, so sy is die meisie vir my.

Sy naam was Hans.

Hans het vir Elsie se pa gesê: “Ek wil met haar trou, maar net as sy regtig slim is. Algemene verstand of tuin verstandig sal nie deug nie. Ek wil 'n regte slimklomp hê.”

“Moenie bekommerd wees nie,” het haar pa gesê. “My Elsie is so slim dit maak my brein seer net om daaraan te dink. Sy kan die wind in die straat sien opkom en hoor hoe vlieë hoes.”

Hulle het dus gaan sit oor ete om die huwelik planne te bespreek. Maar die drank het opgeraak. “Elsie,” het Elsie se pa gesê, “gaan af na die kelder en gaan haal nog bier.”

Toe vat Elsie die kruik en gaan af na die kelder. Wel, dit was 'n bietjie vervelig, so sy het haarself vermaak deur die deksel op te lig en dit neer te slaan terwyl sy loop.

Toe sy by die kruik kom, was die kruik te hoog, so sy het op 'n stoel gestaan om nie haar rug seer te maak nie. Jy kan nie te versigtig wees oor hierdie dinge nie.

Toe sy op die stoel staan, sien sy dat daar 'n ou piksteel teen die muur reg bokant die kruik hang. En sy het begin dink.

Wat as ek met Hans trou, en ons het 'n seun, en hy word groot, en ons stuur hom af na die kelder om bier te kry, en 'n piksteel val op sy kop? Dit sal hom verseker dood maak! en sy het begin huil oor die wreedheid daarvan.

Sy klim van die stoel af, gaan lê op die vloer en begin huil.

Wel, pa en Hans was bekommerd, so hulle het die bediende gestuur om te gaan kyk wat aangaan.

Die bediende vra toe vir Elsie: “Wat gaan aan? Hoekom huil jy?”

“Hoekom huil ek?” het Elsie gevra. “Wie sal nie huil met my teëspoed nie? As ek met Hans trou, en ons het 'n seun en ons stuur hom kelder toe om bier te kry, kan 'n piksteel op sy kop val en hom doodmaak! Boo-hoe!”

Hoe slim is Elsie! het die bediende gedink. En sy het ook begin huil.

Toe gaan die dienskneg af om te kyk wat aan gaan, en toe hy Elsie se hartseer storie hoor, het hy ook begin huil.

Toe gaan Elsie se ma af, en toe Elsie se pa, en kort voor
lank was hulle albei ook in vloede van trane.

Uiteindelik het Hans self af gegaan. "Wat is fout?" het hy gevra.

"Ag, my skat," het Elsie gesê, "die lewe is moeilik. As ons trou en ons het 'n seun en ons stuur hom na die kelder om bier te kry, kan 'n piksteel op sy kop val en hom doodmaak."

Hans het nog nooit gehoor van iemand wat so diep soos dit gedink het nie. "Ek het nie meer bewyse van jou slimheid nodig nie," het hy gesê.

"Ek sal vandag met jou trou!"

Nadat hulle 'n rukkie getroud was, het Hans gesê: “Ek moet gaan werk om geld te verdien. Terwyl ek weg is, sny jy die koring sodat ons meel vir ons brood kan hê.”

Toe Hans weg is, het Elsie vir haar pap gemaak om saam met haar veld toe te neem, ingeval sy honger voel.

Toe sy by die veld aan kom, was sy baie honger. "Wat sal ek doen?" het sy haarself gevra. "Sny eers of eet eers?" En sy het besluit om eers te eet.

Toe sy geëet het, het Elsie slaperig gevoel. "Wat sal ek maak?" het sy vir haarself gevra. "Sny eers of slaap eers?"
En sy het besluit om eers te slaap.

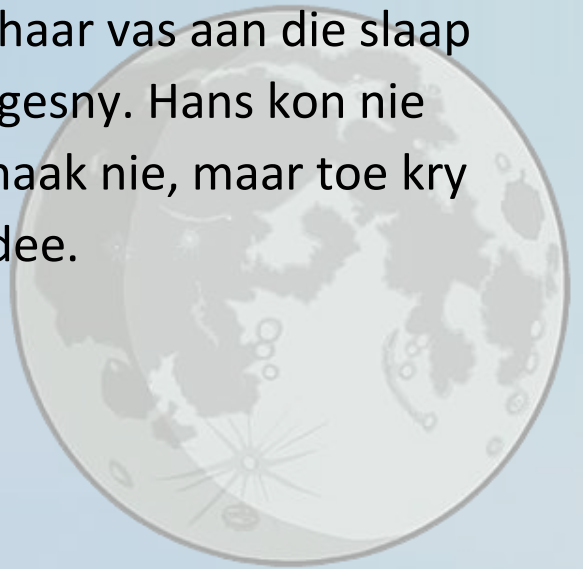

Toe Hans die aand by die huis aan kom, was Elsie steeds nie terug nie. Hoe slim is sy, dink hy. Sy verlaat nie die veld voordat die werk klaar is nie.

Hy het na haar gegaan en het haar vas aan die slaap gevind en die koring was ongesny. Hans kon nie dink hoe om haar wakker te maak nie, maar toe kry hy 'n blink idee.

Hy is terug huis toe en bring 'n net die selfde soort
wat hulle gebruik om voëls te vang, met baie
klokkies daarop, en gooi dit oor Elsie. Maar sy het
nie wakker geword nie.

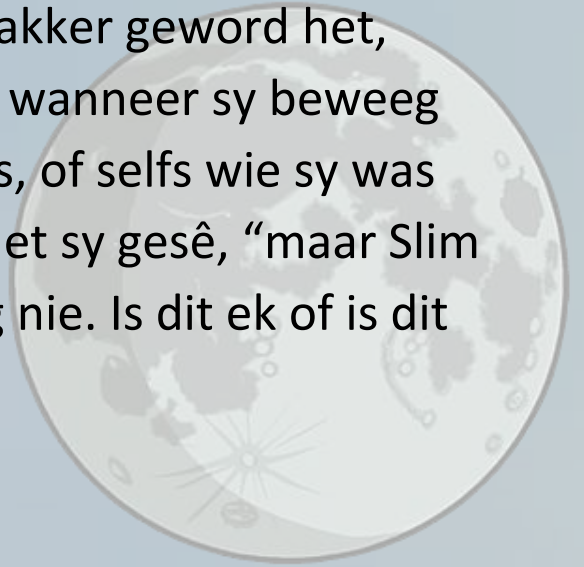

Daarom het hy opgegee en huis toe gegaan, hy het die deur gesluit en aangesit vir aandete.

Dit was nogal donker toe Elsie wakker geword het, verstrengel in die net wat gelui het wanneer sy beweeg het. Sy kon nie uitwerk waar sy was, of selfs wie sy was nie. “Ek het gedink ek is Slim Elsie,” het sy gesê, “maar Slim Elsie klingel nie wanneer sy beweeg nie. Is dit ek of is dit nie ek nie?”

Daar was net een manier om uit te vind. Sy het na Elsie en Hans se huis gestap en aan die deur geklop. "Hans," het sy geskree, "is Elsie hier?"

"Ja," het Hans gesê sonder om te dink. "Sy is hier."

"O my vingers en tone!" het sy gehuil. "Dan is ek nie ek nie!"

So het sy deur die dorp gehardloop, geklingel en gelui soos sy gegaan het, en niemand het haar sedertdien weer gesien nie.

Die Einde

